୧୮-୯-୨୦   ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ   ଓମ୍ ଶାନ୍ତି   "ବାପଦାଦା"   ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିମି□ ଅଟ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ କେବେ ବି ଅଶାନ୍ତ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା କେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଫରମାନବରଦାର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ?

ଉ□ର:- ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ମିଳିଛି ପିଲାମାନେ ଅମୃତବେଳାରେ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ମୁଖ୍ୟ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ସ୍ନାନ ଇତ୍ୟାଦି କରି ଫ୍ରେସ୍ ହୋଇ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହୁଛନ୍ତି, ବାବା ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ରାଜା ହେବେ । କୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନେ ତ ଝାଡୁ ଲଗାଇବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ଥ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି । ଓମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଏପରି ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଜୀବ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାପା ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଶରୀରର ପିତା ଅଲଗା-ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସୀମିତ ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅସୀମିତ ସମ୍ପ□ି ମିଳୁଛି । ବ□ମାନ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ରହୁ । ଯଦି ଶାନ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯିବ ତାହାହେଲେ କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତ ଓ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦି ସଂଗମର ଚିତ୍ର ପାଖକୁ ନେଇଯିବା ଦରକାର । ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆ, ସେଠାରେ ଏକ ଧର୍ମ ରହୁଥିବାରୁ ପବିତ୍ରତା-ଶାନ୍ତି-ସୁଖ ସବୁ ରହିଛି । ତାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ତ ସମସ୍ତେ ମାନିବେ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ସୁଖ ଅଛି, ଦୁଃଖ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । କାହାକୁ ବୁଝାଇବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଅଶାନ୍ତିର କଥା ଏହି ବିଶ୍ୱରେ ଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବାଣଧାମ, ଯେଉଁଠି ଶାନ୍ତି-ଅଶାନ୍ତିର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭାଷଣ କରୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତିର କଥା ଉଠାଇବା ଦରକାର । ମନୁଷ୍ୟ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ବହୁତ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ କୌଣସି ଧାଁ ଦୌଡ କରିବାର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ନିଜ ସ୍ୱଧର୍ମରେ ସ୍ଥିତ ରହିଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସ୍ୱଧର୍ମରେ ସ୍ଥିତ ହେଲେ ଶାନ୍ତି ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ହିଁ ହେଉଛ ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଏହି ସମ୍ପ□ି ତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ତାହାକୁ କେହି ମୋକ୍ଷ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୋକ୍ଷ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରତି କଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ମୁଁ ଆସୁଛି । ଯେବେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋକ୍ଷ ମିଳୁ ନାହିଁ ତେବେ ପିଲାମାନେ କିପରି ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବେ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ସାରାଦିନ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଝାଇବାରେ ଅଧିକ ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି । ଶିବବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ତୁମକୁ ହିଁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛ । ତୁମକୁ ବହୁତ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ଦିନ-ରାତି ସେବାରେ ରହିଛ । ସାରାଦିନ ମିୟୁଜିୟମ୍‌କୁ ବୁଝିବାକୁ ଆସୁଥିବେ । କେଉଁଠି ରାତ୍ରି ୧୦-୧୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି । ସକାଳୁ ୪ଟାରେ ମଧ୍ୟ କେଉଁଠି ପିଲାମାନେ ସେବାରେ ଲାଗିପଡୁଛନ୍ତି । ଏହା ତ' ଘର, ଯେବେ ଚାହିଁବ ସେବେ ବସିପାରିବ । ସେ□ରକୁ ବାହାରୁ ଦୂର-ଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରଖିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏଠାରେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ପିଲା ଉଠିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ସମୟରେ ପଢିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ

ପିଲାମାନେ ଉଠି ଢୁଳାଇବେ । ସେଥିପାଇଁ ସକାଳର ସମୟ ରଖାଯାଇଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସ୍ନାନ ଆଦି କରି ଆସିବେ ତଥାପି ଠିକ୍ ସମୟରେ ନ ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ଆଦେଶବାହୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଲୌକିକ ବାପଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସୁପୁତ୍ର ଏବଂ କୁପୁତ୍ର ରହିଥାନ୍ତି । ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ରହିଛନ୍ତି । ସୁପୁତ୍ର ଯାଇ ରାଜା ହେବେ,କୁପୁତ୍ର ଯାଇ ଝାଡୁଦାର ହେବେ । ସବୁ ଜଣାପଡି ଯାଉଛି ନା ।

କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇଛି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଯେବେ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଯାଇ ସ୍ୱର୍ଗ ହୋଇଥାଏ । ଏକ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ରହିବ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ବହୁତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । ତାହା ହିଁ ହେଉଛି ନୂଆ ଦୁନିଆ । ସେଠାରେ ଅଶାନ୍ତି ନଥାଏ । ଶାନ୍ତି ସେହି ସମୟରେ ଥାଏ ଯେବେ ଏକ ଧର୍ମ ଥାଏ । ଯେଉଁ ଧର୍ମ ବାବା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ପରେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ଆସୁଥିବାରୁ ଅଶାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ଶାନ୍ତି ହିଁ ଥାଏ କାରଣ ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ନା । ଚନ୍ଦ୍ରମା ଯେବେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ତେବେ କେତେ ଶୋଭାପାଇଥାଏ । ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା କୁହାଯାଏ । ତ୍ରେତାରେ ତିନି ଚତୁର୍ଥାଂଶ କୁହାଯିବ, ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଗଲା ନା । ଦୁଇକଳା କମ୍ ହୋଇଗଲା । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହିଥାଏ । ୨୫ ଶତକଡା ପୁରୁଣା ସୃଷ୍ଟି ଥିଲେ କିଛି ନା କିଛି ଖିଟ୍-ପିଟ୍ ହେବ । ଦୁଇକଳା କମ୍ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଶୋଭା କମ୍ ହୋଇଗଲା । ସ୍ୱର୍ଗରେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଶାନ୍ତି, ନର୍କରେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଶାନ୍ତି ଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା ନଥିଲା ଯେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ଏବେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠୁଛି କାହିଁକି ନା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଆତ୍ମା ଚାହୁଁଛି ଯେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ହେବା ଦରକାର । ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ରହିବା କାରଣରୁ କେବଳ କହୁଛନ୍ତି— ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ୮୪ ଜନ୍ମ ଏବେ ପୂରା ହେଉଛି । ଏକଥା ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ସେ କେବେ କେଉଁ ରୂପରେ ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରିବେ । ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ଈଶ୍ୱର ପିତା । ଏକଥା କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ— ସ୍ୱର୍ଗ କିପରି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ରଚନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଦେବତା କୁହାଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଥିବାରୁ ଦେବତା କୁହାଯାଉଛି । ଭଲ ଗୁଣ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିଥାନ୍ତି ନା— ଇଏ ତ' ଦେବତା ଭଳି ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଲଢେଇ-ଝଗଡା କରିଥାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅସୁର ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛୁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଚାଲି-ଚଳଣ କେତେ ଭଲ ହେବା ଦରକାର । ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ବ୍ରହ୍ମା ଦେଖିଛନ୍ତି ୬-୭ଟି କୁଟୁମ୍ବ ଏକତ୍ର ରହିଥାନ୍ତି, ଏକଦମ୍ କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ହୋଇ ସ୍ନେହରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । କେଉଁ କେଉଁଠି ଘରେ ଦୁଇଜଣ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଲଢେଇ-ଝଗଡା କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ହେଉଛ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ । ବହୁତ-ବହୁତ କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ମଧୁର ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧୁର ରହିବ । ଏଠାରେ ତୁମେ କ୍ଷୀରଖଣ୍ଡ ହୋଇ ରହିବା ଶିଖୁଥିବାରୁ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ରହିବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜ ଭିତରକୁ ଯା□ କର ଆମେ କୌଣସି ବିକର୍ମ ତ କରି ନାହୁଁ? କାହାକୁ ତ ଦୁଃଖ ଦେଇ ନାହୁଁ? ଏପରି ବସି ନିଜକୁ କେହି ଯା□ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ବୁଦ୍ଧିର କଥା ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନା କରୁଛ । ଯଦି ଘରେ ଅଶାନ୍ତି କରୁଥାନ୍ତି ତେବେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ପୁଣି କିପରି ସ୍ଥାପନା କରିବେ । ଘରେ ଜନ୍ମିତ ସନ୍ତାନ ଯଦି ହଇରାଣ କରେ ତେବେ କହିଥାନ୍ତି ଇଏ ମରିଗଲେ ଭଲ । କୌଣସି ଅଭ୍ୟାସରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲେ ତାହା ପକ୍କା ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ ଆମକୁ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି

ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଯଦି ଅଶାନ୍ତ ହେଉଛ ତେବେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସ, ସେ ତ ହୀରା ସଦୃଶ, ସେ ତୁରନ୍ତ ତୁମକୁ ଉପାୟ ବତାଇଦେବେ ଯେ ତୁମେ— ଏହିପରି ଶାନ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ଶାନ୍ତ ରହିବାର ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ । ଏପରି ବହୁତ ରହିଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ଚଳଣି ଦେବତ୍ୱ ବା ଦୈବୀକୁଳ ସଦୃଶ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛ ପବିତ୍ର ସୁନ୍ଦର ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ । ଏହା ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଦୁନିଆ ବେଶ୍ୟାଳୟ ଅଟେ, ଏହା ପ୍ରତି ଘୃଣା ଆସୁଛି । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ତ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରହିବ । ସଂଗମରେ ଶାନ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଶାନ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ ନ କଲେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ । ମୋ ସାଥିରେ ତ ଧର୍ମରାଜ ଅଛନ୍ତି ନା । ଯେବେ ହିସାବ-କିତାବ ପରିଶୋଧ ହେବାର ସମୟ ଆସିବ ତେବେ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବେ । କର୍ମଭୋଗ ତ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି । ବେମାର ହେଉଛନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟ କର୍ମଭୋଗ ଅଟେ ନା । ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ତ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ନଚେତ୍ କୌଣସି ଫାଇଦା ନାହିଁ । ଭଗବାନ ଯାହାଙ୍କୁ ଅଧାକଳ୍ପ ମନେ ପକାଇଛ ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ ନନେଲେ ପିଲାମାନେ କେଉଁ କାମର । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏସବୁ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ତେଣୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଉପାୟ ରହିଛି । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ଥିଲା, ଯେଉଁଠି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଲାଗିବ କାହିଁକି ନା ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି ନା । କୃଷ୍ଣ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଆସିବେ । କହିଥାନ୍ତି ଯେ କଳିଯୁଗରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଛାୟା ପଡି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ତୁମେ ଏବେ ଶୁଣୁଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସେ ଶିକ୍ଷାକୁ ଧାରଣା କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ସାରା ଜୀବନ ହିଁ ଲାଗିଯାଉଛି । କହୁଛନ୍ତି ନା— ସାରା ଆୟୁ ବୁଝାଇଲି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ପ୍ରଥମେ ତ ମୁଖ୍ୟ କଥା ବୁଝାଅ— ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଭକ୍ତି ଅଲଗା ଜିନିଷ ଅଟେ । ଅଧାକଳ୍ପ ଦିନ, ଅଧାକଳ୍ପ ରାତି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ କଳ୍ପର ଆୟୁ ହିଁ ଭୁଲ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଅଧା ଅଧା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି କେହି ଶାସ୍ତ୍ର ନ ପଢିଥିବେ ତେବେ ବହୁତ ଭଲ । ପଢିଥିଲେ ସଂଶୟ ଉଠାଇବେ, ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଯେବେ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ହୁଏ, ତେବେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ କାହାର ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ଯେପରି ଗୁରୁ ଶିଖାଇବେ, ଗୁରୁ ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଏପରି କେହି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଯିଏକି ଭକ୍ତି ନ ଶିଖାଇଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭକ୍ତିର ଶକ୍ତି ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏତେ ଅନୁସରଣକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନୁସରଣକାରୀଙ୍କୁ ଭକ୍ତ ପୂଜାରୀ କହିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ପୂଜାରୀ । ସେଠାରେ କେହି ପୂଜାରୀ ରହିବେ ନାହିଁ । ଭଗବାନ କେବେ ପୂଜାରୀ ହୋଇନଥାନ୍ତି । ଅନେକ ପଏସ୍ ବୁଝାଯାଉଛି, ଧୀରେ ଧୀରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାର ଶକ୍ତି ଆସିଯିବ ।

ଏବେ ତୁମେ ଶୁଣାଉଛ ଯେ କୃଷ୍ଣ ଆସୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନିଶ୍ଚୟ କୃଷ୍ଣ ରହିବେ । ନଚେତ୍ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ କିପରି ପୁନରାବୃ ହେବ । କେବଳ ଏକ କୃଷ୍ଣ ତ ରହିବେ ନାହିଁ, ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ରହିବେ ନା । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାର କଥା ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ହେଉଛୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ବାବା ସମ୍ପ ଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଯିବେ ନାହିଁ ନା ତ୍ରେତାକୁ ସମସ୍ତେ ଆସିପାରିବେ । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୃକ୍ଷ ଧୀରେ ଧୀରେ ବଢିବଢି ଚାଲିଛି । ଏହା ମନଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ଅଟେ । ପରମଧାମରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷ ରହିବ । ଏଠାରେ ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା, ପୁଣି ଶଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ ପୁଣି ପାଳନା... ଏହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କାଇଦା ଅନୁସାରେ କହିବା ଦରକାର ।

ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ନିଶା ରହିଛି ଯେ, ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି, ରଚନା କିପରି ହେଉଛି । ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଛୋଟ ରଚନା ଅଟେ ନା । ଏହା ଯେପରି ବାଜୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ମାଙ୍କଡଚିତ୍ ମାରିବା ଖେଳ ଅଟେ । ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତେ ଶୂଦ୍ର ଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ବାବା ଆସି ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଲେ ଚୂଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୀର୍ଷସ୍ଥାନ । ବାଜୋଲୀ ଖେଳରେ ଚୂଟୀ ଏବଂ ପାଦ ପରସ୍ପର ମିଶିଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦରକାର । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଯୁଗ ବହୁତ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । ପଛରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଯୁଗ ରହିଛି । ଏହି ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ କାମର ଅଟେ । ଏହି ଚିତ୍ର ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଭିନ୍ନ ରୂପ ଅଟେ । ବୁଝାଇବାରେ କେତେ ମଜା ଲାଗୁଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ଧର୍ମ ଅଛନ୍ତି । ଶୂଦ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଚାରା ଲାଗୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୃକ୍ଷର ଚାରା ଲଗାଉଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଚାରା ଲଗାଉଛନ୍ତି ଯେଉଁଠି ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତି ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ହେଉଛୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ । ଆମକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ମଧୁର ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବାକୁ ହେବ । କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

(୨) ଭିତରେ- ଭିତରେ ନିଜକୁ ଯା□ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୋ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବିକର୍ମ ହେଉନାହିଁ ତ । ନିଜେ ଅଶାନ୍ତ ହେବା ତଥା ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ମୋର ନାହିଁ ତ ?

ବରଦାନ:- "ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ " ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ, ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୁଅ ।

ବ□ମାନ ଘରକୁ ଯିବାର ସମୟ ସେଥିପାଇଁ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୁଅ । ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଢିଲା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା, ଟାଇଟ୍ ନୁହେଁ । ଆଦେଶ ମିଳିବା ମାତ୍ରକେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଉଡିଯାଇପାରୁଥିବ । ଏହିଭଳି ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ, ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସ୍ମୃତିରେ ରହିଥାଉ ଯେ-- "ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ" କାହିଁକି ନା ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜ୍ୟରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ଚେକ୍ କର— ମୁଁ ଏହିଭଳି ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛି ନା ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ରସି ଦ୍ୱାରା ବାନ୍ଧି ହୋଇଛି ? ଏହି ପୁରୁଣା ବସ୍ତ୍ର ଟାଇଟ୍ ହେଉନାହିଁ ତ ?

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ଅତିରିକ୍ତ ଭୋଜନ କର ନାହିଁ ତେବେ ମୋଟା ହେବାର ବେମାରିଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବ ।